

בש"פ 6059/18 - מדינת ישראל נגד יורם אזולאי

בבית המשפט העליון

בש"פ 6059/18

לפני:

כבוד השופט נ' הנדל

המבקשת:

מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב:

יורם אזולאי

ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
במ"ת 22972-05-18 שניתנה ביום 16.8.2018 על ידי
כבוד השופט א' פורג

תאריך הישיבה:

ט' באלול התשע"ח (20.8.2018)

בשם המבקשת:

עו"ד נילי פינקלשטיין

בשם המשיב:

עו"ד יזהר קונפורטי

החלטה

1. לפני ערר מטעם המדינה על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (מ"ת 22972-05-18, כב' השופט א'

פורג), לפיה המשיב נעצר בפיקוח אלקטרוני בתנאים שונים, לרבות הפקדה בסך 40 אלף ש"ח.

כתב האישום, המכיל שלושה אישומים, הוגש נגד המשיב ונאשם נוסף. כתב האישום אחר הוגש נגד מעורב שלישי. במסגרת האישום הראשון, המשיב מואשם בגניבה או פירוק רכב ובשינוי זהות של רכב; במסגרת השני בקשירת קשר לביצוע פשע וניסיון לביצוע שוד בנסיבות מחמירות (צוותא); ובמסגרת האישום השלישי בסיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה ונהיגה בקלות ראש שגרמה נזק לרכוש ולאדם. אישום זה עניינו בריחה ממקום השוד על ידי נהיגה מסוכנת ברכב בו נסעו השלושה. על פי האישום השני, המשיב גמל בליבו לשדוד את המתלוננים, בעלי עסק לממכר תכשיטים. לשם כך הוא נסע לביתם, יחד עם שותפיו האחרים, עת הם מצוידים באקדח פלסטיק, אזיקונים, כובעי גרב עם כיסוי פנים, כלי פריצה וכיוצא בזה. הם המתו לשעת כושר להתפרץ לדירה, וכאשר המתלוננים פתחו את הדלת הם התפרצו לסלון. בזמן שהנאשם השני בכתב האישום תקף את המתלוננת, המשיב רץ לעבר המתלונן, אחז בחוזקה בצווארו והיכה בו באגרופים על מנת לאזקו. סופו של האירוע בהימלטות המשיב והאחר, תוך הותרת המתלוננים עם חבלות שונות.

2. בית המשפט המחוזי הזמין תסקיר מעצר, אשר המליץ על מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני. ערכאה קמא ציינה כי המשיב בעל עבר פלילי, והורשע בין היתר בעבירות הריגה, תקיפה הגורמת חבלה של ממש, תקיפת בן זוג, גניבה, התפרצות, היזק לרכוש, איומים ותקיפת שוטר. ההרשעה בעבירת ההריגה היא מלפני כעשרים שנה. לעומת זאת הרשעתו האחרונה של המשיב הייתה לקראת סוף שנת 2016, ומאסר על תנאי באורך שישה חודשים יהא בר הפעלה אם יורשע בהליך זה. בית המשפט המחוזי ציין את אשר נכתב בתסקיר, לפיו המשיב מתקשה לאמץ דרכי התמודדות מקובלות והוא נוהג לחזור ולפעול על פי דפוסים שוליים, וכי ניכר קושי בגבולות פנימיים מגובשים, המקשה עליו במצבי משבר. עוד הוטעם כי סנקציות דומות והליכים משפטיים אינם מצליחים להוות גורם מרתיע ומציב גבולות עבורו. לגבי רמת מסוכנותו של המשיב, זו הוערכה כבינונית להישנות של התנהגות פורצות גבולות ככלל, ואלימות בפרט. לבסוף, אימץ בית המשפט את המלצת שירות המבחן, ומצא כי שלושה מהמפקחים שהוצעו מתאימים. מכאן ערר המדינה.

3. תורת המעצר עד לסיום ההליכים היא תורה המשלבת בין גישה אינדיבידואלית לבין כללים שונים. ראשית, אין לעצור בהיעדר ראיות לכאורה ועילת מעצר – תנאים שמתקיימים בעניינו. שנית, כלל גדול הוא שיש לתור אחר חלופה שיש בה להשיג את מטרת המעצר (ראו סעיף 21(ב)(1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), תשנ"ו-1996).

הגישה האינדיבידואלית מחייבת בחינה של המעשה ושל העושה. בעניינו, למסוכנות העולה מפרטי העבירה מצטרפת גם המסוכנות הממשית הנשקפת, על פני הדברים, מהמשיב עצמו. בעניין זה לא אתן משקל רב לעבירת ההריגה בה הורשע המשיב בעבר. ואולם, עברו הפלילי מכביד – 17 הרשעות קודמות – וכאמור, הוא ביצע לכאורה את העבירה בה עסקינן, עת מרחף מעל לראשו מאסר על תנאי. בנוסף, התיאור של שירות המבחן מחזק את המסקנה כי יהיה קשה לסמוך על המשיב וכי ספק אם הוא יעמוד בתנאי השחרור לאורך זמן. לשון אחר, קריאת החלטת בית המשפט המחוזי על נימוקיה, דווקא תומכת במסקנה כי אין לשחרר את המשיב למעצר בפיקוח אלקטרוני, עת הוא מנהל משפט בגין ביצוע עבירות חמורות של רכוש ואלימות. אכן, מוכן אני להניח כי המפקחים שנבחנו על ידי בית המשפט ראויים הם. ואולם, יעילותו של פיקוח אלקטרוני כפופה גם לשיתוף פעולה מצד הנאשם.

ודוקו, אין בכך לחרוץ את גורלם של המעורבים האחרים בפרשה. הייחוד בעניינו של המשיב הוא שעל פי כתב

האישום הוא היה הרוח החיה במעשים, וכן כי ישנו שילוב בין מעשיו לכאורה לבין מסוכנות אישית נפרדת, המגבירה את החשש להישנות עבירות והפרת תנאי השחרור. בנסיבות אלו, עולה כי יש ממש בערר המדינה. החלטתי לקבלו ולהורות על מעצרו של המשיב עד לסיום ההליכים המשפטיים בעניינו, שלא במסגרת איזוק אלקטרוני.

4. הערר מתקבל, הנני מורה על מעצרו של המשיב עד לסיום ההליכים המשפטיים בעניינו בתיק זה.

ניתנה היום, י' באלול התשע"ח (21.8.2018).

ש ו פ ט
